

SKOTTLAND 2007. 5 - Hemåt över Nordsjön 10-19 augusti

I strålande sol lämnade vi alltså Skottland, inte utan en hel mängd fjärilar i magen, för nu skulle vi gå igenom hela det beryktade "Pentland Firth". Hamnkaptensens råd var att gå helt nära skotska fastlandet för där skulle strömmen vara som minst. Ute i sundet kan strömmen vara upp till 11 knop. Allt gick bra och under sena eftermiddagen passerade vi "Duncansby Head" (Skottlands nordöstra udde), efter att ha passerat ett antal virvlar och åkt igenom något mindre vattenfall.

Duncansby Head

Strömmen vände här söderut med bra kraft och vi skulle ju österut! Här låg sjön på med full kraft när hela Nordsjön rullade in. De "bergen" som reste sig vid sidan av oss ville inte vi gå över så vi fortsatte söderut parallellt med vägbergen någon timma innan vi satte segel och la om kursen österut. Blev ett par riktigt skumpiga timmar men sedan var vi förbi! Pust!

Med ostsydostlig vind blev det bidevind segling under 1½ dygn vilket förde oss lite längre norrut än vi hade tänkt. Vinden minskade under natten och vred så småningom lite mer mot syd.

Man kan ju tro att det lätt blir långtråkigt på en sådan här översegling, men det händer saker hela tiden!

Vi hade flera besök av delfiner, bl a ett helt underbart gäng som länge lekte runt båten medan jag låg på fördäck och försökte få dem att hoppa. Det har man ju sett på Kolmården att de kan lära sig! Tyvärr hade jag ingen sill att mata dem med, kanske var det felet.

Kan ni hoppa?

Ja det kan de!

Och dyka

Eftersom vi hela tiden låter "Alien", vår autopilot, styra behöver vi ibland ladda lite batterier. Blåser det mer än 10 m/s klarar vindsnurren hela vårt behov men mindre vind ger också mindre ström. Autopiloten har fått sitt namn för han besitter övernaturliga krafter, ingen annan klarar att hålla kurs som han! Under dag två på Nordsjön skulle vi därför köra motorn någon timma. Döm om vår förvåning när det bara sa "klick" när vi vred på startnyckeln!

På de fem år vi haft båten har motorn alltid startat direkt. Vi vet fortfarande inte om det var vi som var klantiga, eller om det satt någon skit någonstans, för när Bosse pumpat in lite diesel så startade den snällt igen.

Vi fick även denna gång fågelbesök.

En liten, svart starliknande fågel som inte såg ut att höra hemma på havet. Satte sig på akterpulpit men blev allt modigare och kom snart ner i sittbrunn. Till slut fattade vi och bjöd den på lite vatten som tacksamt slank ner. Efter detta trivsamma bemötande kände pippin sig som hemma och ville flytta in på insidan där det inte blåste. Flög in flera gånger trots att vi båda satt vid nedgången. Till slut tog jag fram en liten vattenspruta och duschade fågeln varje gång den närmade sig och fram mot kvällen så gav den upp och försvann.

Gissa om jag blev förvånad nästa morgon när fågeln kom trippande på däck och gjorde morgontoilet! Tyvärr blev han inte så långlivad hos oss. Han var precis lika envis på att komma in och vi började tröttna på fågelskit överallt, och ville definitivt inte ha det inne, så vi lurade ner honom i ankarboxen bak och tänkte släppa honom när vi sanerat båten inne och stängt alla luckor.

Efter ett tag fick Bosse dåligt samvete för att han var instängd och satte i luckorna till nedgången på båten och öppnade luckan till ankarboxen. Den lilla fågeln hade nog blivit så rädd att den fått slag, för tyvärr var den död.....

Oljeplattformar finns det gott om på Nordsjön

Natt två minskade vinden och fram på morgonen vred den till rakt ostlig, så vi gick för motor hela den dagen i soldis och bleke. Sent på eftermiddagen fick vi åter vind, från nordväst, och kunde segla igen. Nordvästan stod sig sedan hela vägen till Norge. Tyvärr hade vi en kraftig dyning från norr så det blev en rullande natt med mycket lite sömn. Sista dagen till sjöss var vi rejält trötta och när vi under eftermiddagen passerade Lindesnäs ville vi bara i hamn.

Ville dock passera Lindesnäs när det var bra väder, här vet man aldrig hur det blir annars. Fattar inte varför vi gör sådant här när vi båda blir lika oroliga så fort vi ska passera beryktade ställen - Cape Wrath, Pentland Firth och nu Lindesnäs - frivilligt dessutom!

Vinden ökade på slutet och vi gick upp till Mandal. Trötta, men mycket nöjda med vår översegling! 400 Nm på 3 dygn och 3 timmar. Pizza och god natt.

Ny Hellesund, skyddat & mysigt

Hade nu tänkt att ligga still en dag och kanske få kört en maskin med tvätt, vilket knappt blivit gjort på de sex veckor vi varit ute. Det visade sig att säsongen var över i Norge (det var 13 augusti!) och tvättstugan stängde idag. Vi tröttnade snabbt på stadsliv och redan på eftermiddagen gick vi vidare och la oss i en naturhamn.

Fortsatte efter sydkusten och nu skulle vi äntligen gå via Blindleja och stanna på något mysigt ställe. Tidigare har vi bara snabbt gått igenom och inte hunnit stanna. Blev inte så denna gång heller, det blåste upp och jag mådde inte bra så till slut hamnade vi i Lillesand. Här har det hänt massor sedan vi var här för ett par år sedan. Nya pontonbryggor som skapade en skyddad hamn gjorde det väldigt trivsamt så här blev vi kvar en dag i ösregn och bläst.

Nya pontonbryggor i Lillesand ger fint skydd

Vi insåg att tempot varit väl högt så nu tog vi det bara lugnt i ett par dagar. Ingen av oss ville utmana ödet och ge oss ut på Skagerack med kulingvarningar hängande över oss. Med den tur vi haft med våra överseglingar så ville vi vänta tills det var lugnt väder.

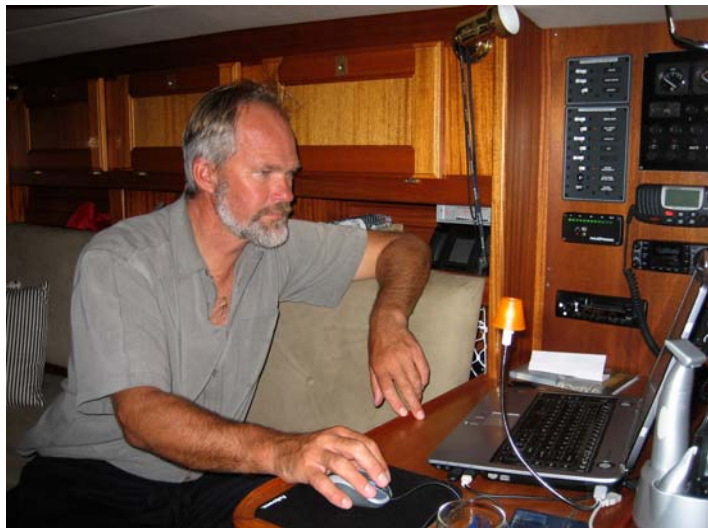

Gick istället upp till Arendal, som blev en positiv överraskning. För oss göteborgare ger namnet inga positiva signaler och vi har alltid undviktt att gå in här. Visade sig vara en trevlig och mysig stad med gästhamnen centralt men ändå lugnt belägen.

Så här på "eftersäsong" är det dessutom billigt i Norges hamnar, eller vad sägs om 20 NOK per natt? Inklusive el givetvis!

Arendal var en positiv överraskning!

Nu var det kaptens tur att få en släng av den magåkomma jag haft så här blev vi också kvar ett par dagar. Egentligen tror jag att vi bara var lite trötta på tempot och behövde ha lite paus, skönt var det i alla fall att bara finnas till, skriva rent resebrev, redigera bilder m.m. m.m.

Kaptens redigerar bilder

Så fick vi en bra prognos. Sydväst 7-12 och avtagande, våghöjd 2-3 meter - perfekt! Lördag 17.30 lämnade vi Arendal och efter en halvtimme var vi ute på öppet vatten.

Någonstans måste prognosen gått snett... Sydvästlig vind stämde, men inte så mycket mer. 15-18 m/s och riktigt hög sjö som bröt överallt. Fort gick det, de första 40 Nm klarade vi av på 5 timmar! För första gången fick vi en sjö som bröt över akterdäck - då kändes det väldigt bra att ha en mitsittbrunn.

Kapten fick nu återupprättat självkänslan gentemot autopiloten. Den må vara hur fokuserad den vill, men den kan inte "läsa sjön" och parera brytande vågor så kapten tog över ratten under dessa timmar!

Under natten lugnade sig både vind och sjö och kommande förmiddag vred det till svag sydlig vind. Vid Hätteberget blev det dags att starta motorn, och nu hände det igen. Klick! Och inget mer.

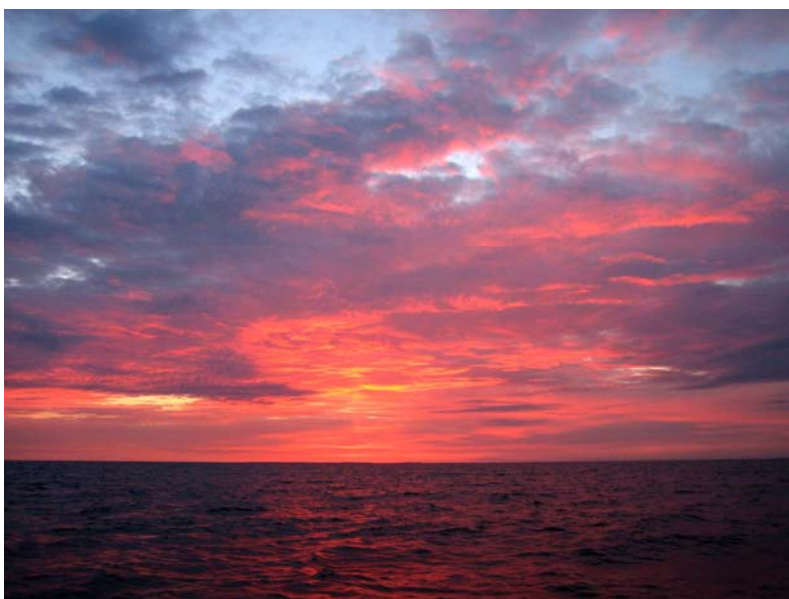
Kunde nu konstatera att när vi kört ner förbrukningsbatterierna till en låg nivå så påverkar det startbatteriet, som ska "leva ett eget liv"? Efter lite omkoppling gick den igång och vi puttrade hemåt.

Efter 50 dagar och 1 786 Nm lade vi till vid hemmabryggan i Krossholmen söndagen den 19 augusti kl. 12.30.

Nu ska vi bara byta startbatteri och fixa till de detaljer vi vill förbättra inför vår kommande långsegling nästa år. Men det kommer ju en lång, lång vinter!

Nästan hemma - vid Skalkorgarna!

Soluppgång på Skagerack - finns det något vackrare?